

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 19. Oktober 1944.

117. Stück.

Preis: K 4.20.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 19. října 1944.

Cena: K 4.20.

Částka 117.

Inhalt: (238 und 239.) 238. Verordnung, durch welche das II. Hauptstück des Gesetzes über die direkten Steuern (die allgemeine Erwerbsteuer) geändert und ergänzt und der Artikel XVa der Einführungsbestimmungen zu diesem Gesetze aufgehoben wird. — **239.** Verordnung über Maßnahmen gegen Arbeitsscheue in der Land- und Forstwirtschaft.

Obsah: (238. a 239.) 238. Nařízení, kterým se mění a doplňuje hlava II. zákona o přímých daních (všeobecná daň výdělková) a kterým se zrušuje článek XVa uváděcích ustanovení k tomuto zákonu. — **239.** Nařízení o opatřeních proti osobám štíplícím se práce v zemědělství a lesnictví.

238.

Regierungsverordnung vom 13. Oktober 1944,

durch welche das II. Hauptstück des Gesetzes über die direkten Steuern (die allgemeine Erwerbsteuer) geändert und ergänzt und der Artikel XVa der Einführungsbestimmungen zu diesem Gesetze aufgehoben wird.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (VBIRProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (VBIRProt. S. 42):

Art. I.

Das II. Hauptstück des Gesetzes vom 15. Juni 1927, Slg. Nr. 76, über die direkten Steuern, in der Fassung des Gesetzes vom 2. Juli 1936, Slg. Nr. 226, und der Regierungsverordnungen vom 22. Dezember 1938, Slg. Nr. 393, und vom 18. September 1941, Slg. Nr. 380, wird, wie folgt, geändert und ergänzt:

§ 1.

(1) § 47, Abs. 1, Z. 1, erhält die folgende Fassung:

„1. Körperschaftsteuerpflichtige Unternehmungen.“

Vládní nařízení ze dne 13. října 1944,

kterým se mění a doplňuje hlava II. zákona o přímých daních (všeobecná daň výdělková) a kterým se zrušuje článek XVa uváděcích ustanovení k tomuto zákonu.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (Sb. č. 330) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

Čl. I.

Hlava II. zákona ze dne 15. června 1927, Sb. č. 76, o přímých daních, ve znění zákona ze dne 2. července 1936, Sb. č. 226, a vládních nařízení ze dne 22. prosince 1938, Sb. č. 393, a ze dne 18. září 1941, Sb. č. 380, se mění a doplňuje takto:

§ 1.

(1) § 47, odst. 1, č. 1 bude zníti:

„1. Podniky, které podléhají dani korporáční.“

(2) § 47, Abs. 1, Z. 2, der letzte Satz wird gestrichen.

(3) § 47, Abs. 1, Z. 3, erhält die folgende Fassung:

„3. Die Land- und Forstwirtschaft einschließlich des Gartenbaues, der Jagd und Fischerei und der Erwerb aus der Pachtung von Grundstücken und Wirtschaften. Von der Steuerpflicht sind jedoch nicht ausgenommen: die Jagd auf fremdem Grund, die Fischerei in freien, gepachteten und öffentlichen Gewässern, die Projektierung, Anlegung und Erhaltung von fremden Gärten und Parken und der Handel mit fremden Gartenerzeugnissen.“

§ 2.

Im § 50 wird Z. 1 gestrichen. Z. 2 wird Z. 1, Z. 3 wird Z. 2, Z. 4 wird Z. 3, Z. 5 und 6 werden gestrichen und Z. 7 wird Z. 4.

§ 3.

§ 54 wird gestrichen.

§ 4.

(1) § 55, Abs. 1, erhält die folgende Fassung:

„(1) Grundlage für die Bemessung der Steuer ist der in der steuerpflichtigen Unternehmung erzielte Reinertrag. Insoweit die folgenden Absätze nicht anders bestimmen, gilt als Reinertrag der nach den Vorschriften der Regierungsverordnung vom 9. August 1943, Slg. Nr. 233, über die Einkommensteuer ermittelte Gewinn (§§ 4 bis 7). Anteile stiller Gesellschafter an dem erzielten Ertrage können nicht in Abzug gebracht werden. Bei gesellschaftlichen Unternehmungen umfaßt der steuerpflichtige Reinertrag die Gewinnanteile aller Gesellschafter.“

(2) § 55, Abs. 2, wird gestrichen.

(3) Absatz 3 des § 55 wird Absatz 2. Der letzte Satz dieses Absatzes erhält die folgende Fassung:

„Jedoch können aus der Besteuerungsgrundlage die Werbungskosten gemäß § 9 der Einkommensteuerverordnung Slg. Nr. 233/1943, insoweit sie auf die in die Besteuerungsgrundlage der Unternehmung nicht einbezogenen Erträge der erwähnten Objekte entfallen, nicht ausgeschieden werden.“

(4) Absatz 4 des § 55 wird Absatz 3.

(2) § 47, odst. 1, č. 2, poslední věta se vypouští.

(3) § 47, odst. 1, č. 3 bude zníti:

„3. Zemědělské a lesní hospodářství, zahrnující v to zahradnictví, honitbu a rybářství a výtěžek z najatých pozemků a hospodářství. Z daňové povinnosti nejsou však vyňaty: honitba na cizích pozemcích, rybářství ve volných, najatých a veřejných vodách, projektování, zakládání a udržování cizích zahrad a sadů a obchod s cizími zahradnickými výpěstky.“

§ 2.

V § 50 vypouští se č. 1. Č. 2 označuje se jako č. 1, č. 3 jako č. 2, č. 4 jako č. 3, č. 5 a 6 se vypouští a č. 7 označuje se jako č. 4.

§ 3.

§ 54 se zrušuje.

§ 4.

(1) § 55, odst. 1 bude zníti:

„(1) Základem pro vyměření daně jest ryzí výtěžek dosažený v podniku dani podrobeném. Pokud další odstavce nestanoví jinak, jest ryzím výtěžkem zisk, vyšetřený podle ustanovení vládního nařízení ze dne 9. srpna 1943, Sb. č. 233, o dani důchodové (§§ 4 až 7). Podíly tichých společníků na dosaženém výtěžku srážeti nelze. Při podnicích společenských nahrazuje poplatný ryzí výtěžek podíly na výtěžku všech společníků.“

(2) § 55, odst. 2 se vypouští.

(3) Odstavec 3 v § 55 se označuje jako odstavec 2. Poslední věta tohoto odstavce bude zníti:

„Naproti tomu nelze z daňového základu vylučovati nabývací výdaje podle § 9 vládního nařízení o dani důchodové Sb. č. 233/1943, pokud připadají na výtěžky zmíněných předmětů nezahrnuté do daňového základu podniku.“

(4) Odstavec 4 v § 55 se označuje jako odstavec 3.

§ 5.

Im § 56, Abs. 2, werden die Wörter „des § 4, Abs. 2, dieses Gesetzes“ durch die Wörter „des § 2, Abs. 5, zweiter Satz, Z. 2, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 233/1943 über die Einkommensteuer“ ersetzt.

§ 6.

(1) § 57, Abs. 3, erhält folgende Fassung:

„(3) Handelt es sich um einen Steuerpflichtigen, dessen Reinertrag aus der Unternehmung im Kalenderjahre 12.000 K nicht überstiegen hat, so wird die allgemeine Erwerbsteuer samt Zuschlägen nicht erhoben. Ist die allgemeine Erwerbsteuer samt Zuschlägen höher als der Teil des Reinertrages, welcher die Grenze von 12.000 K übersteigt, so ist die allgemeine Erwerbsteuer samt Zuschlägen auf diesen Teilbetrag zu ermäßigen. Diese Begünstigung gilt nicht für die Unternehmungen, deren dauernd auf Gewinn angelegtes Kapital mehr als 100.000 K beträgt.“

(2) § 57, Abs. 4, wird gestrichen.

(3) Absatz 5 dieses Paragraphen wird Absatz 8.

(4) Absatz 6 wird Absatz 4 und wird durch folgende Vorschrift ergänzt:

„Wenn bei diesen Unternehmungen der Reinertrag 72.000 K jährlich nicht übersteigt, so wird die allgemeine Erwerbsteuer samt Zuschlägen nicht erhoben. Ist die allgemeine Erwerbsteuer samt Zuschlägen höher als der Teil des Reinertrages, welcher die Grenze von 72.000 K übersteigt, so ist die allgemeine Erwerbsteuer samt Zuschlägen auf diesen Teilbetrag zu ermäßigen.“

(5) Absatz 7 dieses Paragraphen wird Absatz 5 und erhält folgende Fassung:

„(5) Bei Unternehmungen, deren Erwerbsvermögen zu Beginn des betreffenden Kalenderjahres mehr als 100.000 K betragen hat, darf die allgemeine Erwerbsteuer gemäß den Absätzen 1 und 2 nicht kleiner sein, als

a) $\frac{1}{2}\%$ dieses gesamten Kapitals, das in dem Kalenderjahre in der Unternehmung dauernd auf Gewinn angelegt ist, sofern aber dieses Kapital 200.000 K nicht übersteigt,

b) $\frac{3}{4}\%$, wenn dieses Kapital 200.000 K übersteigt, aber 500.000 K nicht übersteigt,

c) 1% , wenn dieses Kapital 500.000 K übersteigt.

§ 5.

V § 56, odst. 2 nahrazují se slova „§ 4, odst. 2 tohoto zákona“ slovy „§ 2, odst. 5, věta druhá, č. 2 vládního nařízení o dani důchodové Sb. č. 233/1943“.

§ 6.

(1) § 57, odst. 3 bude zníti:

„(3) Jde-li o poplatníka, jehož ryzí výtěžek z podniku nepřesáhl v kalendářním roce 12.000 K, nebude všeobecná daň výdělková s přírážkami vybírána. Je-li všeobecná daň výdělková s přírážkami vyšší než ona část ryzího výtěžku, která přesahuje hranici 12.000 K, sníží se všeobecná daň výdělková s přírážkami na tuto částku. Tato výhoda však nepřísluší podnikům, jejichž trvale na zisk uložený kapitál činí více než 100.000 K.“

(2) § 57, odst. 4 se vypouští.

(3) Odstavec 5 tohoto paragrafu označuje se jako odstavec 8.

(4) Odstavec 6 označuje se jako odstavec 4 a doplňuje se tímto ustanovením:

„Nepřevýší-li u těchto podniků ryzí výtěžek ročně 72.000 K, nebude všeobecná daň výdělková s přírážkami vybírána. Je-li všeobecná daň výdělková s přírážkami vyšší než ona část ryzího výtěžku, která přesahuje hranici 72.000 K, sníží se všeobecná daň výdělková s přírážkami na tuto částku.“

(5) Odstavec 7 tohoto paragrafu označuje se jako odstavec 5 a bude zníti:

„(5) U podniků, u nichž výdělečné jmění na začátku příslušného kalendářního roku činí více než 100.000 K, nesmí všeobecná daň výdělková podle odstavců 1 a 2 býti menší než

a) $\frac{1}{2}\%$ tohoto všekerého kapitálu, který byl v kalendářním roce v podniku trvale na zisk uložen, pokud však tento kapitál nepřesahuje 200.000 K,

b) $\frac{3}{4}\%$, přesahuje-li tento kapitál 200.000 K, avšak nepřesahuje-li 500.000 K,

c) 1% , přesahuje-li tento kapitál 500.000 K.

Das Erwerbsvermögen ist mit dem Wert anzusetzen, welcher durch den letzten Vermögensteuerbescheid festgestellt worden ist. Wenn kein Vermögensteuerbescheid vorliegt, ist der Wert des Erwerbsvermögens nach den Vorschriften der Regierungsverordnung vom 16. Dezember 1942, Slg. Nr. 411, über die Bewertung des Vermögens für steuerliche Zwecke (Bewertungsverordnung) zu ermitteln.“

(6) § 57, Abs. 8, in der Fassung der Regierungsverordnung Slg. Nr. 393/1938 wird gestrichen.

(7) Absatz 9 des § 57 in der Fassung der Regierungsverordnung Slg. Nr. 393/1938 wird Absatz 6. Die Wörter dieses Absatzes „einschließlich der im vorstehenden Absätze angeführten Unternehmungen“ werden gestrichen.

(8) Absatz 10 des § 57 in der Fassung der Regierungsverordnung Slg. Nr. 393/1938 wird Absatz 7. Die Wörter dieses Absatzes „in den Absätzen 8 und 9“ werden durch die Wörter „im Absatz 6“ ersetzt.

§ 7.

Im § 58, Abs. 6, werden die Wörter „des Gesetzes vom 27. November 1930, S. d. G. u. V. Nr. 169“ durch die Wörter „der Regierungsverordnung vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 72/1941“ ersetzt.

§ 8.

Im § 61 werden die Wörter „Abs. 7“ durch die Wörter „Abs. 5“ ersetzt.

§ 9.

(1) Das II. Hauptstück des Gesetzes über die direkten Steuern erhält die im Anhang veröffentlichte Fassung.

(2) Der Finanzminister wird ermächtigt, die Durchführungsverordnung zum II. Hauptstück des Gesetzes über die direkten Steuern in der Fassung der Regierungsverordnung vom 4. Februar 1937, Slg. Nr. 15, entsprechend den Vorschriften dieser Verordnung neu zu fassen und zu verlautbaren.

§ 10.

Die Bestimmungen der §§ 1 bis 9 sind erstmals für den Veranlagungszeitraum 1943 anzuwenden.

Výdělečné jmění ocení se hodnotou stanovenou posledním platebním rozkazem na daň z majetku. Není-li platební rozkaz na daň z majetku, zjistí se hodnota výdělečného jmění podle ustanovení vládního nařízení ze dne 16. prosince 1942, Sb. č. 411, o oceňování majetku pro účely daňové (oceňovacího nařízení).

(6) § 57, odst. 8 ve znění vládního nařízení Sb. č. 393/1938 se vypouští.

(7) Odstavec 9 v § 57 ve znění vládního nařízení Sb. č. 393/1938 se označuje jako odstavec 6. Slova tohoto odstavce „včetně podniků uvedených v předchozím odstavci“ se vypouštějí.

(8) Odstavec 10 v § 57 ve znění vládního nařízení Sb. č. 393/1938 se označuje jako odstavec 7. Slova tohoto odstavce „v odstavcích 8 a 9“ nahrazují se slovy „v odstavci 6“.

§ 7.

V § 58, odst. 6 nahrazují se slova „zákona ze dne 27. listopadu 1930, č. 169 Sb. z. a n.“ slovy „vládního nařízení ze dne 5. prosince 1940, Sb. č. 72/1941“.

§ 8.

V § 61 nahrazují se slova „odst. 7“ slovy „odst. 5“.

§ 9.

(1) Hlava II. zákona o přímých daních bude mít znění uveřejněné v příloze.

(2) Ministr financí se zmocňuje, aby nově upravil a vyhlásil prováděcí nařízení k hlavě II. zákona o přímých daních ve znění vládního nařízení ze dne 2. února 1937, Sb. č. 15, které by odpovídalo ustanovením tohoto nařízení.

§ 10.

Ustanovení §§ 1 až 9 použije se po první pro vyměřovací období 1943.

Art. II.

Die nachträgliche Übernahme einer Unternehmung, welcher für das Steuerjahr 1942 die allgemeine Erwerbsteuer vorzuschreiben war, durch einen anderen Steuerpflichtigen wird steuerlich erst ab dem Veranlagungszeitraum 1943 anerkannt, wenn die Übernahme nach Ablauf des Kalenderjahres 1942, jedoch mit Wirksamkeit vor dem 1. Januar 1943 durchgeführt worden ist.

Art. III.

Der Festsetzung der Höchstbelastung gemäß § 7 der Regierungsverordnung vom 16. November 1939, Slg. Nr. 7 vom Jahre 1940, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 18. September 1941, Slg. Nr. 380, wird ab dem Veranlagungszeitraum 1943 der Einkommensteuersatz gemäß der Steuergruppe IV/1 der Einkommensteuertabelle zugrunde gelegt.

Art. IV.

Der Artikel XVa der Einführungsbestimmungen zu dem Gesetz über die direkten Steuern in der Fassung des Gesetzes vom 2. Juli 1936, Slg. Nr. 226, wird mit Wirksamkeit vom 1. Januar 1943 aufgehoben.

Art. V.

Diese Verordnung tritt am 7. Tage nach der Verlautbarung in Kraft; sie wird vom Finanzminister durchgeführt.

Für den Staatspräsidenten:

Dr. Krejčí m. p.,
zugleich als Vorsitzender der Regierung.

Der Finanzminister:

Dr. Kalfus m. p.

Čl. II.

Dodatečné převzetí podniku, který podléhal na berní rok 1942 všeobecné dani výdělkové, jiným poplatníkem bude uznáváno pro účely daňové teprve počínajíc ukládacím obdobím 1943, došlo-li k převzetí po uplynutí kalendářního roku 1942, avšak s účinností před 1. lednem roku 1943.

Čl. III.

Při stanovení nejvyššího zatížení podle § 7 vládního nařízení ze dne 16. listopadu 1939, Sb. č. 7 z roku 1940, ve znění vládního nařízení ze dne 18. září 1941, Sb. č. 380, bere se počínajíc ukládacím obdobím 1943 za podklad sazba daně důchodové podle daňové skupiny IV/1 tabulky daně důchodové.

Čl. IV.

Článek XVa uváděcích ustanovení k zákonu o přímých daních ve znění zákona ze dne 2. července 1936, Sb. č. 226, se zrušuje s účinností od 1. ledna 1943.

Čl. V.

Toto nařízení nabývá účinnosti 7. dne po vyhlášení; provede je ministr financí.

Za státního presidenta:

Dr. Krejčí v. r.,
zároveň jako předseda vlády.

Ministr financí:

Dr. Kalfus v. r.

A N H A N G.

Das II. Hauptstück des Gesetzes über die direkten Steuern in der Fassung des Gesetzes vom 2. Juli 1936, Slg. Nr. 226, und der Regierungsverordnung vom 22. Dezember 1938, Slg. Nr. 393 (die allgemeine Erwerbsteuer), erhält unter Beachtung der in dieser Regierungsverordnung enthaltenen Änderungen und mit Rücksicht auf die durch die Regierungsverordnung vom 5. Januar 1944, Slg. Nr. 6, durchgeführte Änderung des Steuerjahres die folgende Fassung:

II. HAUPTSTÜCK.

ALLGEMEINE ERWERBSTEUER.

Steuerpflicht.

§ 46.

(1) Der allgemeinen Erwerbsteuer unterliegen Personen oder Personenvereinigungen, die im Inland in ihrem Namen eine Erwerbsunternehmung betreiben oder eine auf Gewinn gerichtete Beschäftigung ausüben.

(2) Sofern des weiteren von Unternehmungen die Rede ist, werden darunter, insoweit das Gesetz nichts anderes bestimmt, auch die auf Gewinn gerichteten Beschäftigungen verstanden.

(3) Objekt der Steuer ist jede Unternehmung, die ein selbständiges wirtschaftliches Ganzes bildet.

§ 47.

(1) Der allgemeinen Erwerbsteuer unterliegen nicht:

1. Körperschaftsteuerpflichtige Unternehmungen.

2. Beschäftigungen, welche im Dienstverhältnisse gegen Gehalt oder Lohn ausgeübt werden. Die Beschäftigung von im Namen und für Rechnung eines oder auch mehrerer Arbeitgeber arbeitenden Handlungsreisenden, Vertretern und Agenten, soweit sie nach dem Gesetze über die Pensionsversicherung der Privatangestellten in höheren Diensten versichert sind, und zwar hinsichtlich der Tätigkeit, welche die Grundlage für diese Versicherungspflicht bildet, und zwar auch dann, wenn sie gleichzeitig bei mehreren Arbeitgebern verwendet werden und im Sinne des § 4, Abs. 6, des Gesetzes vom 21. Februar 1929, Slg. Nr. 26, bloß hinsichtlich ihrer Hauptbeschäftigung pensionsversichert sind.

P Ř Í L O H A.

Hlava II. zákona o přímých daních ve znění zákona ze dne 2. července 1936, Sb. č. 226, a vládního nařízení ze dne 22. prosince 1938, Sb. č. 393 (všeobecná daň výdělková) bude se zřetelem ke změnám obsaženým v tomto vládním nařízení a vzhledem ke změně berního roku, provedené vládním nařízením ze dne 5. ledna 1944, Sb. č. 6, míti toto znění:

HLAVA II.

VŠEOBECNÁ DAŇ VÝDĚLKOVÁ.

Daňová povinnost.

§ 46.

(1) Všeobecné dani výdělkové jsou podrobeny osoby nebo sdružení osob, které v tuzemsku svým jménem provozují výdělečný podnik nebo vykonávají zaměstnání směřující k dosažení zisku.

(2) Pokud se v dalším mluví o podniku, rozumí se tím, nestanoví-li zákon jinak, také zaměstnání směřující k dosažení zisku.

(3) Předmětem daně jest každý podnik, jenž jest samostatným hospodářským celkem.

§ 47.

(1) Všeobecné dani výdělkové nejsou podrobeny:

1. Podniky, které podléhají dani korporální.

2. Zaměstnání, která se vykonávají ve služebním poměru za plat nebo za mzdu. Zaměstnání obchodních cestujících, zástupců a jednatelů pracujících jménem a na účet jednoho nebo i více zaměstnavatelů, pokud jsou pojištěni podle zákona o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, a to co do činnosti, která je podkladem pro tuto pojistnou povinnost, a to i tehdy, jsou-li současně zaměstnání u několika zaměstnavatelů a pensijně pojištěni ve smyslu § 4, odst. 6 zákona ze dne 21. února 1929, Sb. č. 26, pouze podle svého hlavního zaměstnání.

3. Die Land- und Forstwirtschaft einschließlich des Gartenbaues, der Jagd und Fischerei und der Erwerb aus der Pachtung von Grundstücken und Wirtschaften. Von der Steuerpflicht sind jedoch nicht ausgenommen: die Jagd auf fremdem Grunde, die Fischerei in freien, gepachteten und öffentlichen Gewässern, die Projektierung, Anlegung und Erhaltung von fremden Gärten und Parken und der Handel mit fremden Gartenerzeugnissen.

(2) Als zur Land- und Forstwirtschaft gehörig sind anzusehen:

a) Die mit der Land- und Forstwirtschaft verbundene Nebenproduktion, insofern sie sich auf die Verarbeitung von Erzeugnissen der eigenen Wirtschaft beschränkt und insofern eine solche Produktion nicht regelmäßig und vorwiegend durch selbständige Industrieunternehmungen (Sägen, Mühlen, Bäckereien, Brauereien, Spiritusbrennereien, Zuckerfabriken u. dgl.) betrieben oder im gegebenen Falle nicht gewerbemäßig in einem selbständigen Betriebe (Molkereien, Käsereien, Darren u. dgl.) ausgeübt wird.

b) Die Ausbeutung der Substanz von Parifikationsland, sofern keine weitere Bearbeitung dazutritt, unter den im Buchst. a) angeführten Bedingungen.

c) der Verkauf von eigenen land- und forstwirtschaftlichen Produkten, mit Ausnahme des gewerbemäßig betriebenen Kleinverschleißes in ständig offenen, zu diesem Zwecke bestimmten Läden oder Niederlagen.

(3) Der allgemeinen Erwerbsteuer unterliegt der Verkauf von Gartenerzeugnissen, der gewerbemäßig in dauernd geöffneten, für den erwähnten Zweck bestimmten Verkaufsstellen oder Lagerräumen betrieben wird.

§ 48.

(1) Wird der Betrieb einer der allgemeinen Erwerbsteuer unterliegenden Unternehmung von einer im Inlande gelegenen Betriebsstätte oder in Ermanglung einer besonderen Betriebsstätte vom Wohnsitze des Steuerpflichtigen aus in das Ausland ausgedehnt, so erfolgt die Steuerbemessung rücksichtlich des gesamten Umfangs des Betriebes.

(2) Unterhält jedoch eine inländische Unternehmung im Auslande einen ständigen Betrieb durch Errichtung einer Zweigniederlassung, Fabrikations-, Ein- oder Verkaufsstätte, Agentur, durch Verwendung von Betriebsmitteln im Auslande oder in sonstiger Weise,

3. Zemědělské a lesní hospodářství, zahrnující v to zahradnictví, honitbu a rybářství a výtěžek z najatých pozemků a hospodářství. Z daňové povinnosti nejsou však vyňaty: honitba na cizích pozemcích, rybářství ve volných, najatých a veřejných vodách, projektování, zakládání a udržování cizích zahrad a sadů a obchod s cizími zahradnickými výpěstky.

(2) Do zemědělského a lesního hospodářství dlužno zahrnouti:

a) Vedlejší výrobu, spojenou se zemědělským a lesním hospodářstvím, pokud se omezuje na zpracování výrobků vlastního hospodářství a pokud taková výroba není zpravidla a převážně provozována samostatnými průmyslovými podniky (pily, mlýny, pekárny, pivovary, lihovary, cukrovary a podob.) anebo v daném případě není provozována po živnostensku v samostatném závodě (mlékárny, sýrárny, sušárny a podob.).

b) Dobývání podstaty parifikační půdy, pokud nedochází k dalšímu zpracování, za podmínek uvedených pod písm. a).

c) Prodej vlastních výrobků zemědělského a lesního hospodářství s výjimkou prodeje v drobném, provozovaného po živnostensku v trvale otevřených zmíněnému účelu určených prodejnách nebo skladištích.

(3) Všeobecné dani výtěžkové podléhá prodej zahradnických výpěstků provozovaný po živnostensku v trvale otevřených zmíněnému účelu určených prodejnách nebo skladištích.

§ 48.

(1) Rozšíří-li se provozování podniku, prodobeného všeobecné dani výtěžkové, z provozovny ležící v tuzemsku nebo, není-li zvláštní provozovny, z poplatníkovy bydlíště do ciziny, vyměří se daň z celého rozsahu provozování.

(2) Udržuje-li však tuzemský podnik v cizině trvalé provozování tím, že tam zřídí odbočku, výrobní, nákupní nebo prodejní, jednatelství, nebo že užívá v cizozemsku provozovacích prostředků, nebo jiným způsobem, nezdaní se v tuzemsku tato část podniku, po-

so ist dieser Teil des Betriebes, soweit von demselben im Auslande eine gleichartige Steuer erhoben wird, im Inlande nicht zu besteuern; doch ist stets mindestens ein Viertel des in dem Gesamtbetriebe erzielten Ertrages als inländischer Ertrag anzusehen.

§ 49.

Wird der Betrieb einer der allgemeinen Erwerbsteuer unterliegenden Unternehmung von einer im Auslande gelegenen Betriebsstätte oder in Ermanglung einer besonderen Betriebsstätte von dem im Auslande befindlichen Wohnsitz des Steuerpflichtigen in der im § 48, Abs. 2, bezeichneten Weise in das Inland ausgedehnt, so ist die allgemeine Erwerbsteuer bloß nach Maßgabe des inländischen Betriebes der betreffenden Unternehmung zu bemessen.

Steuerbefreiungen.

§ 50.

Von der allgemeinen Erwerbsteuer sind befreit:

1. Frauen, die sich mit gewöhnlichen Handarbeiten oder Verrichtungen nur in der Wohnung ihrer Kunden oder zu Hause ohne Hilfsarbeiter beschäftigen.

2. Die von Landwirten nur zeitweise und nicht gewerbemäßig ausgeübten Nebenbeschäftigungen (Fuhrwerkerei, Lohnackern, Erzeugung von Holzgeschirr, Holzschuhen, Holzschachteln, Flachsbrechen usw.) sowie die Veräußerung der so hergestellten Erzeugnisse.

3. Hausindustrielle, welche nur im Auftrage und für Rechnung eines anderen Unternehmers persönlich oder unter Mitwirkung von Personen des eigenen Hausstandes, jedoch ohne fremde Hilfsarbeiter industrielle Erzeugnisse herstellen oder bearbeiten.

4. Personen, welche, zu einem regelmäßigen Unterhalt gewährenden Gewerbebetrieb unfähig, gewerbliche Verrichtungen ohne Hilfsarbeiter zur teilweisen Bestreitung ihres Lebensunterhaltes besorgen.

§ 51.

Das Finanzministerium kann auch Unternehmungen, die nicht unter die Bestimmungen des § 50 fallen, von der allgemeinen Erwerbsteuer befreien, wenn sie auf die Förderung

kud podrobena je v cizině dani stejného druhu; vždy však budiž alespoň čtvrtina výtěžku dosaženého v celém podniku pokládána za výtěžek tuzemský.

§ 49.

Rozšíří-li se provozování podniku, podrobného všeobecné dani výdělkové, z provozovny ležící v cizině nebo, není-li zvláštní provozovny, z poplatníkova v cizině ležícího bydliště do tuzemska způsobem označeným v § 48, odst. 2, vyměří se všeobecná daň výdělková pouze z tuzemského provozování dotčeného podniku.

Osvobození od daně.

§ 50.

Od všeobecné daně výdělkové jsou osvobozeny:

1. Ženy, které se zaměstnávají obyčejnými ručními pracemi nebo výkony toliko v bytě svých zákazníků nebo doma bez pomocných dělníků.

2. Vedlejší zaměstnání (povoznictví, orání za mzdu, výroba dřevěného nádobí, dřeváků, dřevěných krabic, tření lnu atd.) provozovaná polními hospodáři toliko dočasně a nikoliv po živnostensku a prodej takto zhotovených výrobků.

3. Domáctí výrobci, kteří pouze na příkaz a na účet jiného podnikatele vyrábějí nebo zpracovávají průmyslové výrobky sami nebo za spolupůsobení osob vlastní domácnosti, avšak bez cizích pomocných dělníků.

4. Osoby, které nejsou schopny provozovati živnost, jež by poskytovala pravidelnou výživu, obstarávají bez pomocníků výdělečné úkony, aby částečně hradily svou výživu.

§ 51.

Ministerstvo financí může osvoboditi od všeobecné daně výdělkové i podniky nespadající pod ustanovení § 50, napomáhající veřejným, dobročinným nebo obecně užitečným

öffentlicher, wohltätiger oder gemeinnütziger Zwecke gerichtet sind und dabei dauernd keinen oder einen verhältnismäßig geringfügigen Ertrag abwerfen. Die Befreiung kann auch nur teilweise, auf bestimmte Zeit oder bedingt bewilligt werden.

§ 52.

(1) Neu entstandenen inländischen Unternehmungen, die ordnungsmäßige Geschäftsbücher führen und die eine im Inlande bisher nicht vertretene oder bloß unzulänglich vertretene Erzeugung einführen und deren Entstehung aus volkswirtschaftlichen Rücksichten wünschenswert ist, können auf Ansuchen, über das das Finanzministerium mit dem Ministerium für Wirtschaft und Arbeit entscheidet, für die Dauer von längstens 5 Kalenderjahren, beginnend mit dem Kalenderjahre, in welchem der Betrieb aufgenommen wurde, Steuerbegünstigungen in dem Umfange gewährt werden, daß die betreffenden Unternehmungen von der allgemeinen Erwerbsteuer samt allen Zuschlägen befreit werden können, wenn der Ertrag in dem betreffenden Kalenderjahre 6% des in der Unternehmung dauernd angelegten Kapitals nicht übersteigt. Beträgt der Ertrag der Unternehmung in dem betreffenden Kalenderjahre mehr als 6%, höchstens aber 8% des in der Unternehmung angelegten Kapitals, so ist es zulässig, bei der Bemessung der allgemeinen Erwerbsteuer für die betreffenden Kalenderjahre, für welche die Begünstigungen gewährt wurden, bloß die Hälfte des erzielten Ertrages zu berücksichtigen.

(2) Die Begünstigungen nach Absatz 1 können auch bereits bestehenden Unternehmungen zuerkannt werden, wenn sie sich entweder auf eine im Absatze 1 bezeichnete Erzeugung umstellen oder neben der bisherigen eine solche Erzeugung einrichten. Im letzteren Falle gelten die Begünstigungen bloß für die im Absatze 1 bezeichnete Erzeugung und die Unternehmungen sind verpflichtet, die aus dieser Erzeugung sich ergebenden Gewinne und Verluste bilanzmäßig besonders auszuweisen.

(3) Die Begünstigungen nach Absatz 1 werden dadurch nicht ausgeschlossen, daß die Unternehmung neben der Erzeugung auch den Handel mit fremden Erzeugnissen betreibt, sofern dieser Handel nur von verhältnismäßig untergeordneter Bedeutung ist.

(4) Die Gewährung sowie der Fortbestand der bereits gewährten Begünstigungen kann von der Erfüllung von Bedingungen abhängig gemacht werden, die von den beteiligten Mini-

účelům a při tom neposkytují trvale výtěžku nebo poskytují výtěžku poměrně nepatrného. Osvobození může být povoleno také jen částečně, na určitou dobu nebo pod podmínkami.

§ 52.

(1) Nově vzniklým tuzemským podnikům, vedoucím řádné obchodní knihy, které zavedou v tuzemsku dosud nezastoupenou nebo jen nedostatečně zastoupenou výrobu a jejichž vznik se doporučuje z národohospodářských ohledů, mohou být na žádost, o níž rozhodne ministerstvo financí s ministerstvem hospodářství a práce na dobu nejdéle 5 kalendářních let, počínajíc kalendářním rokem, v němž s provozováním bylo započato, poskytnuty daňové výhody v tom rozsahu, že podniky dotčené mohou být osvobozeny od všeobecné daně výdělkové se všemi přírůžkami, jestliže výtěžek v tom kterém kalendářním roce nepřesahuje 6% kapitálu v podniku trvale uloženého. Činí-li výtěžek podniku v tom kterém kalendářním roce více než 6%, nejvýše však 8% kapitálu v podniku uloženého, lze při vyměrování všeobecné daně výdělkové za příslušná kalendářní léta, na která výhody byly poskytnuty, přihlížeti pouze k polovici docíleného výtěžku.

(2) Výhody podle odstavce 1 mohou být přiznány i stávajícím již podnikům, jestliže se buď přetvoří na výrobu v odstavci 1 označenou anebo jestliže vedle posavadní výroby onu výrobu si zařídí. V tomto posledním případě platí výhody jen pro výrobu v odstavci 1 označenou a podniky jsou povinny vykazovati zvláště bilančně zisky a ztráty z této výroby plynoucí.

(3) Výhodám odstavce 1 není na překážku, provozuje-li podnik vedle výroby i obchod s cizími výrobky, jestliže tento obchod jest jen významu poměrně podřadného.

(4) Udělení, jakož i trvání poskytnutých již výhod může být učiněno závislým na splnění podmínek stanovených zúčastněnými ministerstvy a směřujících k zabezpečení ná-

sterien festzusetzen sind und auf die Sicherung des durch die Gewährung der Begünstigungen verfolgten volkswirtschaftlichen Nutzens abzielen.

(5) In Fällen, die eine besondere Berücksichtigung erheischen, kann die Regierung die Dauer des Bestandes der im Absatze 1 erwähnten Begünstigungen längstens auf weitere 5 Kalenderjahre verlängern.

§ 53.

Die nach zwischenstaatlichen Verträgen zustehenden Befreiungen sowie die durch Spezialgesetze den Lokalbahnen und Bahnen niederer Ordnung zugestandenen Befreiungen bleiben aufrecht.

§ 54.

Aufgehoben.

Besteuerungsgrundlage.

§ 55.

(1) Grundlage für die Bemessung der Steuer ist der in der steuerpflichtigen Unternehmung erzielte Reinertrag. Insoweit die folgenden Absätze nicht anders bestimmen, gilt als Reinertrag der nach den Vorschriften der Regierungsverordnung vom 9. August 1943, Slg. Nr. 233, über die Einkommensteuer ermittelte Gewinn (§§ 4 bis 7). Anteile stiller Gesellschafter an dem erzielten Ertrage können nicht in Abzug gebracht werden. Bei gesellschaftlichen Unternehmungen umfaßt der steuerpflichtige Reinertrag die Gewinnanteile aller Gesellschafter.

(2) Umfaßt der Ertrag einer Unternehmung die Erträgnisse von Grundstücken und Gebäuden des Unternehmers (von Teilen derselben), die der Grund- und der Gebäudesteuer unterliegen, so sind von der Grundlage der Erwerbsteuer die Erträgnisse der erwähnten Objekte mit dem Betrage abzurechnen, der die Grundlage für die Bemessung der Grund- und Gebäudesteuer bildet. Bei der Hausklassensteuer unterliegenden Objekten ist als Ertrag der Betrag anzusehen, den das Objekt, wenn es der Hauszinssteuer unterliegen würde, als Zinsertrag (§ 148) gewähren müßte, damit die Hauszinssteuer der von dem Objekte tatsächlich vorgeschriebenen Hausklassensteuer gleichkommen. Jedoch können aus der Besteuerungsgrundlage die Werbungskosten gemäß

rodohospodářského prospěchu přiznáním výhod sledovaného.

(5) V případech zvláštního ohledu vyžadujících může vláda prodloužit dobu trvání výhod v odstavci 1 zmíněných nejdéle na dalších 5 kalendářních let.

§ 53.

Osvobození příslušející podle mezinárodních smluv zůstávají v platnosti, rovněž i osvobození, jež zvláštní zákony vyhrazují místním železničním drahám a drahám nižšího řádu.

§ 54.

Zrušeno.

Základ daně.

§ 55.

(1) Základem pro vyměření daně jest ryzí výtěžek dosažený v podniku dani podrobeném. Pokud další odstavce nestanoví jinak, jest ryzím výtěžkem zisk vyšetřený podle ustanovení vládního nařízení ze dne 9. srpna 1943, Sb. č. 233, o dani důchodové (§§ 4 až 7). Podíly tichých společníků na dosaženém výtěžku srážeti nelze. Při podnicích společenských nahrazuje poplatný ryzí výtěžek podíly na výtěžku všech společníků.

(2) Jsou-li ve výtěžku podniku zahrnuty výtěžky podnikatelových pozemků a budov (jejich částí), jež jsou podrobeny dani pozemkové a domovní, odečísti jest ze základu daně výdělkové výtěžky zmíněných předmětů tou částkou, která jest základem pro vyměření daně pozemkové a domovní. U předmětů podrobených domovní dani třídní budiž za výtěžek pokládána částka, kterou by předmět, kdyby byl podroben domovní dani činžovní, musil poskytovat jako činžovní výtěžek (§ 148), aby domovní daň činžovní se rovnala domovní dani třídní z předmětu skutečně předepsané. Naproti tomu nelze z daňového základu vylučovati nabývací výdaje podle § 9 vládního nařízení o dani důchodové Sb. č. 233/1943, pokud připadají na výtěžky zmíněných

§ 9 der Einkommensteuerverordnung Slg. Nr. 233/1943, insoweit sie auf die in die Besteuerungsgrundlage der Unternehmung nicht einbezogenen Erträge der erwähnten Objekte entfallen, nicht ausgeschieden werden.

(3) Bei ordnungsmäßige Geschäftsbücher führenden Unternehmungen, die nachweislich während der zwei, der für die Besteuerung maßgebenden Wirtschaftsperiode unmittelbar vorangegangenen Wirtschaftsperioden ununterbrochen wenigstens 20% der Aktien, Kuxe, Anteile oder Genußscheine einer anderen inländischen, der Körperschaftsteuer unterliegenden Unternehmung in ihrem Eigentum besaßen, die sie nachweislich aus eigenen Mitteln erworben haben, wird ein Viertel des Anteiles an dem Gewinne von den Werten, die sie während der angeführten Zeit ununterbrochen in ihrem Eigentum besaßen, nicht in die Grundlage der allgemeinen Erwerbsteuer eingerechnet. Sind die angeführten Werte nicht zur Gänze aus eigenen Mitteln erworben worden, so wird nur ein Viertel des Betrages abgerechnet, der die Ausgaben übersteigt, welche zur Verzinsung der zu ihrer Erwerbung gewonnenen fremden Mittel erforderlich sind.

§ 56.

(1) Die Steuer wird für jedes Kalenderjahr (Veranlagungszeitraum) von dem steuerpflichtigen Ertrage bemessen, der in diesem Kalenderjahre (Veranlagungszeitraum) tatsächlich erzielt wurde.

(2) Fallen die regelmäßigen Geschäftsperioden des Steuerpflichtigen nicht mit dem Kalenderjahre zusammen, so wird auf Wunsch des Steuerpflichtigen die Steuer statt nach dem Kalenderjahre auf Grund der Geschäfts-(Wirtschafts)periode bemessen, sofern diese den Zeitraum eines Jahres umfaßt. Bei Steuerpflichtigen der allgemeinen Erwerbsteuer, die der Einkommensteuer unterliegen, ist die erwähnte Art der Steuerveranlagung nur dann zulässig, wenn auch bei der Bemessung der Einkommensteuer dieselbe Geschäfts-(Wirtschafts)periode in Betracht gezogen wird. Im übrigen gelten für die Bemessung der allgemeinen Erwerbsteuer nach der Geschäfts-(Wirtschafts)periode die Bestimmungen des § 2, Abs. 5, zweiter Satz, Z. 2, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 233/1943 über die Einkommensteuer.

Steuersatz.

§ 57.

(1) Der Satz der allgemeinen Erwerbsteuer beträgt 2.5% des steuerpflichtigen Ertrages

předmětů nezahrnuté do daňového základu podniku.

(3) U podniků vedoucích řádné obchodní knihy, které měly prokazatelně po dvě hospodářská období předcházející bezprostředně hospodářskému období pro zdanění rozhodnému nepřetržitě ve svém vlastnictví alespoň 20% akcií, kuksů, podílů nebo užitkových listů jiného tuzemského podniku, podrobeného dani korporační, nabytých prokazatelně z vlastních prostředků, nezapočítává se do základu všeobecné daně výdělkové jedna čtvrtina podílů na zisku z hodnot, které měly po uvedenou dobu nepřetržitě ve svém vlastnictví. Nebyly-li uvedené hodnoty nabyty zcela z vlastních prostředků, odečte se jen jedna čtvrtina částky, která převyšuje výdaje potřebné k zúrokování cizích prostředků k jejich nabytí získaných.

§ 56.

(1) Daň se vyměřuje za každý kalendářní rok (ukládací období) z výtěžku dani podrobeného, jehož bylo skutečně dosaženo v tomto kalendářním roce (ukládacím období).

(2) Nekryjí-li se pravidelná obchodní období poplatníkovy s kalendářním rokem, vyměří se na poplatníkovy přání daň místo podle kalendářního roku na podkladě obchodního (hospodářského) období, jestliže toto zahrnuje období jednoho roku. U poplatníků všeobecné daně výdělkové, kteří jsou podrobena důchodové dani, jest zmíněný způsob uložení daně přípustný jen tehdy, přihlíží-li se také při vyměrování důchodové daně k těmto obchodnímu (hospodářskému) období. Ostatně platí pro vyměření všeobecné daně výdělkové podle obchodního (hospodářského) období ustanovení § 2, odst. 5, věta druhá, č. 2 vládního nařízení o dani důchodové Sb. č. 233/1943.

Daňová sazba.

§ 57.

(1) Sazba všeobecné daně výdělkové činí 2.5% dani podrobeného výtěžku s tou odchyl-

mit der Abweichung, daß sich der Steuersatz von den ersten 30.000 K der Besteuerungsgrundlage auf 0,5% ermäßigt und von dem Betrag von 140.000 K übersteigenden Besteuerungsgrundlage auf 4% erhöht. Sind in dem Kalenderjahre in einer im Handelsregister eingetragenen gesellschaftlichen Unternehmung neben einem öffentlichen Gesellschafter noch weitere öffentliche Gesellschafter oder in einer nicht im Handelsregister eingetragenen gesellschaftlichen Unternehmung neben einem Gesellschafter noch weitere Gesellschafter erweislich derart tätig, daß diese Tätigkeit ihren Hauptberuf bildet und so beschaffen ist, daß mit ihr sonst gezahlte angestellte Kräfte dauernd und voll beschäftigt wären, so erhöhen sich für das Kalenderjahr die Beträge der Besteuerungsgrundlage, für welche der ermäßigte Satz gilt und bei denen der erhöhte Satz Platz greift, um 30.000 K für den zweiten und jeden weiteren in der Unternehmung beschäftigten derartigen Gesellschafter.

(2) Wenn die Besteuerungsgrundlage der Unternehmung 15.000 K nicht übersteigt, beträgt der Steuersatz $\frac{1}{4}$ % des steuerpflichtigen Ertrages.

(3) Handelt es sich um einen Steuerpflichtigen, dessen Reinertrag aus der Unternehmung im Kalenderjahre 12.000 K nicht überstiegen hat, so wird die allgemeine Erwerbsteuer samt Zuschlägen nicht erhoben. Ist die allgemeine Erwerbsteuer samt Zuschlägen höher als der Teil des Reinertrages, welcher die Grenze von 12.000 K übersteigt, so ist die allgemeine Erwerbsteuer samt Zuschlägen auf diesen Teilbetrag zu ermäßigen. Diese Begünstigung gilt nicht für die Unternehmungen, deren dauernd auf Gewinn angelegtes Kapital mehr als 100.000 K beträgt.

(4) Handelt es sich um die Besteuerung von Unternehmungen, deren Ertrag ohne wesentliche Mitwirkung von Kapital durch die persönliche Tätigkeit des Steuerpflichtigen in einem solchen Maße bedingt ist, daß der dauernde Betrieb der steuerpflichtigen Unternehmung ohne die Tätigkeit des Steuerpflichtigen nicht möglich ist (die freien Berufe der Advokaten, Notare, Ärzte, Schriftsteller, Künstler, Handelsagenten u. dgl. sowie Gewerbe- und Handelsbeschäftigungen, welche in solchen persönlichen Leistungen des Steuerpflichtigen bestehen, die nicht durch einen Stellvertreter verrichtet werden können), so ermäßigt sich die nach den Sätzen des Absatzes 1 entfallende allgemeine Erwerbsteuer um 20%. Wenn bei diesen Unternehmungen

kou, že z prvních 30.000 K daňového základu se sazba daně snižuje na 0,5% a z daňového základu převyšujícího částku 140.000 K se sazba daně zvyšuje na 4%. Jsou-li v kalendářním roce ve společenském podniku, zapsaném do obchodního rejstříku, vedle jednoho veřejného společníka ještě další veřejní společníci nebo ve společenském podniku do obchodního rejstříku nezapsaném vedle jednoho společníka ještě další společníci činní prokazatelně takovým způsobem, že tato činnost jest jejich hlavním povoláním a jest taková, že by jí jinak byly trvale a plně zaměstnány placené síly zaměstnanecké, zvyšují se za kalendářní rok částky daňového základu, pro něž platí sazba snížená a u nichž nastává sazba zvýšená, o 30.000 K za druhého a každého dalšího v podniku zaměstnaného takového společníka.

(2) Nepřevyšuje-li daňový základ podniku 15.000 K, činí sazba daně $\frac{1}{4}$ % dani podrobného výtěžku.

(3) Jde-li o poplatníka, jehož ryzí výtěžek z podniku nepřesáhl v kalendářním roce 12.000 K, nebude všeobecná daň výtěžková s přírážkami vybírána. Je-li všeobecná daň výtěžková s přírážkami vyšší, než ona část ryzího výtěžku, která přesahuje hranici 12.000 K, sniží se všeobecná daň výtěžková s přírážkami na tuto částku. Tato výhoda však nepřísluší podnikům, jejichž trvale na zisk uložený kapitál činí více než 100.000 K.

(4) Jde-li o zdanění podniků, jejichž výtěžek jest bez podstatného spolupůsobení kapitálu podmíněn osobní činností poplatníkovou takovou měrou, že trvalé provozování poplatného podniku není možným bez činnosti poplatníkovy (svobodná povolání advokátů, notářů, lékařů, spisovatelů, umělců, obchodních jednatelů a podob., jakož i živnostenská a obchodní zaměstnání záležející v takových osobních výkonech poplatníkových, jež není možno vykonávat zástupcem), snižuje se všeobecná daň výtěžková připadající podle sazeb odstavce 1 o 20%. Nepřevyší-li u těchto podniků ryzí výtěžek ročně 72.000 K, nebude všeobecná daň výtěžková s přírážkami vybírána. Je-li všeobecná daň výtěžková s přírážkami vyšší než ona část ryzího výtěžku, která přesahuje hra-

der Reinertrag 72.000 K jährlich nicht übersteigt, so wird die allgemeine Erwerbsteuer samt Zuschlägen nicht erhoben. Ist die allgemeine Erwerbsteuer samt Zuschlägen höher als der Teil des Reinertrages, welcher die Grenze von 72.000 K übersteigt, so ist die allgemeine Erwerbsteuer samt Zuschlägen auf diesen Teilbetrag zu ermäßigen.

(5) Bei Unternehmungen, deren Erwerbsvermögen zu Beginn des betreffenden Kalenderjahres mehr als 100.000 K betragen hat, darf die allgemeine Erwerbsteuer gemäß den Absätzen 1 und 2 nicht kleiner sein als

a) $\frac{1}{2}\%$ dieses gesamten Kapitals, das in dem Kalenderjahre in der Unternehmung dauernd auf Gewinn angelegt ist, sofern aber dieses Kapital 200.000 K nicht übersteigt,

b) $\frac{3}{4}\%$, wenn dieses Kapital 200.000 K übersteigt, aber 500.000 K nicht übersteigt,

c) 1% , wenn dieses Kapital 500.000 K übersteigt.

Das Erwerbsvermögen ist mit dem Wert anzusetzen, welcher durch den letzten Vermögensteuerbescheid festgestellt worden ist. Wenn kein Vermögensteuerbescheid vorliegt, ist der Wert des Erwerbsvermögens nach den Vorschriften der Regierungsverordnung vom 16. Dezember 1942, Slg. Nr. 411, über die Bewertung des Vermögens für steuerliche Zwecke (Bewertungsverordnung) zu ermitteln.

(6) Den Steuerpflichtigen der allgemeinen Erwerbsteuer wird zur allgemeinen Erwerbsteuer ein Zuschlag bemessen, welcher bei einem Ertrage

über 50.000 K bis zu 100.000 K	150%
„ 100.000 K „ „ 500.000 K	200% und
„ 500.000 K	230%

der zur Bemessung gelangenden allgemeinen Erwerbsteuer beträgt. Der Zuschlag ist jedoch so zu bemessen, daß von der dem höheren Zuschlagsprozente unterliegenden Grundlage nach seiner Abrechnung nicht weniger übrigbleibt, als von der höchsten dem nächstniedrigeren Zuschlagsprozente unterliegenden Grundlage nach Abrechnung des auf sie entfallenden Zuschlages übrig bleiben würde.

(7) Die in dem Absatz 6 angeführten Zuschläge bilden keine Grundlage für die Erhebung wie immer gearteter Zuschläge und Beiträge und werden zur Gänze in der im § 58, Abs. 1, angeführten Steuergemeinde vorgeschrieben.

nici 72.000 K, sníží se všeobecná daň výdělková s přírážkami na tuto částku.

(5) U podniků, u nichž výdělečné jmění na začátku příslušného kalendářního roku činí více než 100.000 K, nesmí všeobecná daň výdělková podle odstavců 1 a 2 být menší než

a) $\frac{1}{2}\%$ tohoto veškerého kapitálu, který byl v kalendářním roce v podniku trvale na zisk uložen, pokud však tento kapitál nepřesahuje 200.000 K,

b) $\frac{3}{4}\%$, přesahuje-li tento kapitál 200.000 K, avšak nepřesahuje-li 500.000 K,

c) 1% , přesahuje-li tento kapitál 500.000 K.

Výdělečné jmění ocení se hodnotou stanovenou posledním platebním rozkazem na daň z majetku. Není-li platební rozkaz na daň z majetku, zjistí se hodnota výdělečného jmění podle ustanovení vládního nařízení ze dne 16. prosince 1942, Sb. č. 411, o oceňování majetku pro účely daňové (oceňovacího nařízení).

(6) Poplatníkům všeobecné daně výdělkové vyměří se k všeobecné dani výdělkové přírážka, která činí při výtěžku

přes 50.000 K až do 100.000 K . . .	150%,
přes 100.000 K až do 500.000 K . . .	200% a
přes 500.000 K	230%

vyměřené všeobecné daně výdělkové. Přírážka budiž však vyměřena tak, aby ze základu podrobeného vyššímu procentu přírážky nezbylo po jejím odečtení méně, než by zbylo z nejvyššího základu podrobeného nejbližší nižšímu procentu přírážky po odečtení přírážky naň připadající.

(7) Přírážky uvedené v odstavci 6 nejsou podkladem pro vybírání jakýchkoli přírážek a příspěvků a předepíší se celé v berní obci uvedené v § 58, odst. 1.

(8) Der steuerpflichtige Ertrag wird, wenn er nicht durch hundert teilbar ist, nach unten auf den nächsten durch hundert teilbaren Betrag abgerundet.

Ort der Steuervorschreibung und Aufteilung der Steuer.

§ 58.

(1) Die von der Unternehmung nach den vorstehenden Bestimmungen bemessene Steuer wird in der Steuergemeinde vorgeschrieben, in der sich in dem Kalenderjahre die Betriebsstätte der Unternehmung befand oder in Ermanglung einer Betriebsstätte der Steuerpflichtige in demselben Kalenderjahre gewohnt hat.

(2) Sind nach Absatz 1 mehrere Betriebsstätten zu berücksichtigen, so hat die nach der Steuerkommission zuständige Bemessungsbehörde die Gesamtsteuer auf die einzelnen Betriebsstätten im Verhältnisse der in ihnen für Gehalte und Löhne einschließlich der Tantiemen der Angestellten ausgegebenen Beträge aufzuteilen. Bei Bauunternehmungen gilt in diesem Falle als Betriebsstätte nur eine solche Ausführung von Bauten, die einen Zeitraum von mehr als zwei Jahren in Anspruch nimmt.

(3) Läßt sich die Steuerteilung nicht in dem im Absatze 2 angeführten Verhältnisse durchführen, so ist die Steuer auf die einzelnen Betriebsstätten nach Maßgabe ihrer wirtschaftlichen Bedeutung für die Gesamtunternehmung aufzuteilen.

(4) Den Unternehmern und den beteiligten Gemeinden steht es frei, sich hinsichtlich der Aufteilung der Steuer auf die einzelnen Betriebsstätten auch auf einen anderen geeigneten Teilungsmaßstab zu einigen.

(5) Hat sich eine Betriebsstätte in der maßgebenden Zeit (Absatz 1) in das Gebiet mehrerer Steuergemeinden erstreckt, so hat die zuständige Bemessungsbehörde die auf die erwähnte Betriebsstätte entfallende Steuer auf die beteiligten Steuergemeinden nach Maßgabe der verhältnismäßigen Wichtigkeit der einzelnen Teile der Betriebsstätte unter Berücksichtigung der diesen Gemeinden durch die Betriebsstätte oder durch den Betrieb der Unternehmung erwachsenden Lasten und der von der Betriebsstätte in diesen Gemeinden eingenommenen Fläche aufzuteilen; dies gilt auch für den unterirdischen Bergbau.

(8) Dani podrobený výtěžek, není-li dělitelný stem, zaokrouhlí se dolů na nejbližší stem dělitelnou částku.

Místo předpisu a dělba daně.

§ 58.

(1) Daň z podniku vyměřená podle předchozích ustanovení předepíše se v berní obci, kde byla v kalendářním roce provozovna podniku nebo, není-li tu provozovny, kde poplatník v témže kalendářním roce bydlel.

(2) Dlužno-li podle odstavce 1 přihlížeti k několika provozovnám, rozdělí vyměřovací úřad, příslušný podle daňové komise, celkovou daň mezi jednotlivé provozovny v poměru částek, jež v nich byly vydány na služné a mzdy, v to počítajíc tantiemy zřízenců. U stavebních podniků pokládá se v tomto případě za provozovnu jen takové provádění staveb, které vyžaduje doby delší dvou let.

(3) Nedá-li se dělba daně provésti v poměru v odstavci 2 uvedeném, rozdělí se daň mezi jednotlivé provozovny podle jejich hospodářského významu pro celkový podnik.

(4) Podnikatelům a zúčastněným obcím jest volno, aby se co do rozdělení daně mezi jednotlivé provozovny dohodli i o jiném vhodném dělidle.

(5) Rozprostírala-li se provozovna v rozhodné době (odstavec 1) do obvodu několika berních obcí, rozdělí příslušný vyměřovací úřad daň připadající na zmíněnou provozovnu mezi zúčastněné berní obce podle míry poměrné důležitosti jednotlivých částí provozovny, přihlížeje ku břemenům, která vznikla těmto obcím provozovnou nebo provozováním podniku, a ku ploše, kterou provozovna v těchto obcích zaujímal; to platí též při podzemním dolování.

(6) Hat von den Bediensteten einer Betriebsstätte zu Beginn (am 1. Jänner) des Kalenderjahres (der Geschäftsperiode) oder am Tage der Entstehung der Steuerpflicht wenigstens ein Viertel dauernd in anderen Steuergemeinden gewohnt als in jener, in der sich die Betriebsstätte befand, so verringert sich für das Steuerjahr die Zuschlagsbasis für die Steuergemeinde, in der sich am maßgebenden Tage die Betriebsstätte befand, um die Hälfte jenes Betrages, der verhältnismäßig auf die Dienstbezüge der außerhalb der Steuergemeinde wohnenden Bediensteten entfällt; die Gemeindezuschläge zu der Hälfte des verhältnismäßig auf die Dienstbezüge der in anderen Steuergemeinden wohnenden Bediensteten entfallenden Steuerbetrages fließen den Überweisungen an die Länder gemäß § 10 des Gesetzes vom 15. Juni 1927, Slg. Nr. 77, betreffend die Neuregelung der Finanzwirtschaft der territorialen Selbstverwaltungsverbände, in der Fassung des Art. I der Regierungsverordnung vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 72 vom Jahre 1941, zu. Diese Zuschläge werden mit demselben Prozentsatz eingehoben, mit dem die Zuschläge für die Steuergemeinde festgesetzt wurden, in der sich die Betriebsstätte befand, mindestens aber im Ausmaße von 100%. Die Bestimmungen dieses Absatzes gelten nicht für Unternehmungen, die in allen ihren in derselben Steuergemeinde gelegenen Betriebsstätten in dem Kalenderjahre nicht wenigstens 400 Bedienstete dauernd beschäftigt haben.

(7) Die Steuerteilung bildet einen wesentlichen Bestandteil des Zahlungsauftrages; von der ersten Steuerteilung sind alle beteiligten Gemeinden durch eine Abschrift des Zahlungsauftrages, soweit er die Steuerteilung betrifft, zu verständigen; dabei sind die Gründe der Steuerteilung anzuführen.

(8) In Angelegenheit der Steuerteilung steht sowohl dem Steuerpflichtigen als auch den beteiligten Gemeinden die Einbringung einer Berufung frei, über welche die Finanzbehörde II. Instanz endgültig entscheidet.

(9) Wo für die Festsetzung des Ortes der Steuervorschreibung die vorstehenden Bestimmungen nicht genügen, entscheidet das Finanzministerium darüber, in welchem Orte die Steuer vorzuschreiben ist.

(10) Ist die erste Steuerteilung in Rechtskraft erwachsen, so gilt der Teilungsmaßstab ohne weitere Verständigung der Gemeinden so lange, als nicht eine der beteiligten Gemeinden oder der Steuerpflichtige — soweit das Recht des Staates auf Richtigstellung der

(6) Bydlila-li ze zaměstnanců provozovny počátkem (1. ledna) kalendářního roku (obchodního období) nebo v den vzniku daňové povinnosti alespoň jedna čtvrtina trvale v jiných berních obcích, než ve které byla provozovna, zmenší se pro berní rok přírážková základna pro berní obec, v níž byla v rozhodný den provozovna, o polovici té částky, která připadá poměrně na služební platy zaměstnanců, bydlivších mimo berní obec; obecní přírážky k polovině daňové částky, připadající poměrně na služební platy zaměstnanců bydlivších v jiných berních obcích, plynou do přídělů zemím podle § 10 zákona ze dne 15. června 1927, Sb. č. 77, o nové úpravě finančního hospodářství svazků územní samosprávy ve znění čl. I vládního nařízení ze dne 5. prosince 1940, Sb. č. 72 z roku 1941. Tyto přírážky vybírají se týmž procentem, jakým byly stanoveny přírážky pro berní obec, v níž byla provozovna, nejméně však výměrou 100%. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro podniky, které ve všech svých provozovnách ležících v téže berní obci nezaměstnávaly v kalendářním roce trvale alespoň 400 zaměstnanců.

(7) Rozdělení daně jest podstatnou součástíkou platebního rozkazu; o prvé rozdělení daně buďtež opisem platebního rozkazu, pokud se týká rozdělení daně, zpraveny všechny zúčastněné obce; při tom buďtež uvedeny důvody rozdělení daně.

(8) Ve věci rozdělení daně jest volno jak poplatníkovi tak i zúčastněným obcím podatí odvolání, o němž rozhodne s konečnou platností finanční úřad II. stolice.

(9) Kde nestačí pro stanovení místa předpisu daně předcházející ustanovení, rozhoduje ministerstvo financí o tom, ve kterém místě se má daň předepsati.

(10) Stalo-li se první rozdělení daně právoplatným, platí rozdělovací měřítko — pokud není promlčeno právo státu opraviti vyměření daně — bez dalšího zpravování obcí tak dlouho, dokud některá ze zúčastněných obcí nebo poplatník nezavdá podnětu ku přezkoušení tohoto

Steuerbemessung nicht verjährt ist — eine Überprüfung dieses Maßstabes bei der Steuerteilung für irgend ein künftiges Jahr anregt.

Beginn und Ende der Steuerpflicht; Veränderungen im Kalenderjahre.

§ 59.

Die Steuerpflicht beginnt mit dem Tage, an dem der Betrieb der steuerpflichtigen Unternehmung begonnen wurde, und endet mit dem Tage, an dem der Betrieb der Unternehmung dauernd und vollständig eingestellt wurde.

§ 60.

(1) Unternehmungen, die zu Beginn (am 1. Jänner) oder im Laufe eines Kalenderjahres entstanden sind, wird die Steuer erstmalig nach Ablauf dieses Kalenderjahres von dem tatsächlich erzielten Ertrage bemessen (§ 56).

(2) Die Übernahme einer Unternehmung durch eine andere Person oder Personenvereinigung ist gleichbedeutend mit dem Entstehen einer neuen Unternehmung bei gleichzeitigem Erlöschen der bisherigen Unternehmung.

(3) Die Übersiedlung einer Unternehmung im Kalenderjahre ändert nichts an ihrer Steuerpflicht, außer hinsichtlich der Aufteilung der Steuer für das Kalenderjahr auf die einzelnen Betriebsstätten nach den Bestimmungen des § 58.

§ 61.

Erlischt die Steuerpflicht während des Kalenderjahres, so ist der bis zum Erlöschen der Steuerpflicht tatsächlich erzielte Ertrag noch für dieses Kalenderjahr unter Berücksichtigung der Bestimmungen des § 57, Abs. 5, zu besteuern. In diesem Falle kann die Steuer noch vor Ablauf des Kalenderjahres bemessen werden.

§ 62.

(1) Wer eine neue steuerpflichtige Unternehmung beginnt oder eine bereits bestehende Unternehmung übernimmt oder den Betriebsort einer bestehenden Unternehmung ändert, hat dies längstens mit dem Betriebsbeginne bei der zuständigen Bemessungsbehörde anzumelden.

měřítka při rozdělení daně na některý příští rok.

Počátek a konec daňové povinnosti; změny v kalendářním roce.

§ 59.

Daňová povinnost počíná se dnem, kterým bylo započato s provozováním dani podrobeného podniku, a končí se dnem, kterým bylo provozování podniku trvale a úplně zastaveno.

§ 60.

(1) Podnikům, které vznikly počátkem (1. ledna) nebo během kalendářního roku, bude vyměřena daň po prvé po projití tohoto kalendářního roku z výtěžku skutečně dosaženého (§ 56).

(2) Převzetí podniku jinou osobou nebo sdružením osob rovná se vzniku nového podniku při zániku dosavadního podniku.

(3) Přesídlení podniku v kalendářním roce nemění ničeho na jeho daňové povinnosti, leč jen pokud jde o rozdělení daně za kalendářní rok mezi jednotlivé provozovny podle ustanovení § 58.

§ 61.

Zanikne-li daňová povinnost v kalendářním roce, zdání se výtěžek do zániku daňové povinnosti skutečně dosažený ještě za tento kalendářní rok, přihlížeje k ustanovení § 57, odst. 5. V tomto případě může být daň vyměřena ještě před projitím kalendářního roku.

§ 62.

(1) Kdo započne nový dani podrobený podnik nebo převezme trvající již podnik nebo změni místo provozování trvajícího podniku, jest povinen ohlásiti to nejdéle s počátkem provozování příslušnému vyměřovacímu úřadu.

(2) Von dieser Verpflichtung ist der Steuerpflichtige nicht befreit, wenn er die durch die Gewerbevorschriften angeordnete Anmeldung bei der Gewerbebehörde erstattet hat; doch genügt es, wenn der Bemessungsbehörde rechtzeitig eine stempelfreie Abschrift der an die Gewerbebehörde gerichteten Anmeldung vorgelegt wird.

(3) Die Unterlassung der im Absatze 1 bezeichneten Anmeldungen kann mit einer Ordnungsstrafe belegt werden, sofern sie nicht den Tatbestand einer anderen strafbaren Handlung nach diesem Gesetze begründet.

§ 63.

(1) Über das Erlöschen der Steuerpflicht hat der Steuerpflichtige binnen 30 Tagen nach Einstellung des Betriebes der Unternehmung die Anzeige bei der zuständigen Bemessungsbehörde zu erstatten. Erlischt die Steuerpflicht infolge Ablebens des Steuerpflichtigen, so haben die Erben dies binnen 3 Monaten nach seinem Tode anzuzeigen. Wegen Unterlassung der vorstehend bezeichneten Anzeigen kann eine Ordnungsstrafe verhängt werden.

(2) Der Anzeige über das gänzliche Erlöschen der Steuerpflicht ist ein Bekenntnis beizuschließen.

(3) Von dauernd eingestellten Unternehmungen kann auf Ansuchen des Steuerpflichtigen für die Dauer des Nichtbetriebes die Steuer auf Grund eines ganzjährigen Steuersatzes von 10 K oder, wenn es sich um eine protokollierte Firma handelt, auf Grund jenes ganzjährigen Steuersatzes, der für den Eintritt der Verpflichtung zur Protokollierung der Firma maßgebend ist, weiter veranlagt werden. Das Gesuch ist innerhalb der im Absatze 1 festgesetzten Frist einzubringen. Die Wiederaufnahme des Betriebes einer derart besteuerten Unternehmung ist gleichbedeutend mit dem Entstehen einer neuen Unternehmung. Die näheren Bestimmungen über die Vorschreibung der Steuer von dauernd eingestellten Unternehmungen werden durch Regierungsverordnung erlassen.

Besondere Bestimmungen für die Hausier- und Wandergewerbe.

§ 64.

(1) Der Hausierhandel und die im Umherziehen von Ort zu Ort betriebenen Gewerbe (Beschäftigungen) sind mit der allgemeinen

(2) Povinnosti této není poplatník zbaven, učinil-li u živnostenského úřadu ohlášku nařízenou živnostenskými předpisy; stačí však, předložil-li se včas vyměřovacímu úřadu kolku prostý opis ohlášky podané živnostenskému úřadu.

(3) Opominutí oznámení v odstavci 1 označených může být potrestáno pořádkovou pokutou, pokud nezakládá skutkové povahy jiného trestného činu podle tohoto zákona.

§ 63.

(1) O zániku daňové povinnosti jest poplatník povinen učiniti oznámení příslušnému vyměřovacímu úřadu do 30 dnů po zastavení provozování podniku. Zanikne-li daňová povinnost úmrtím poplatníka, jsou dědicové povinni oznámiti to do 3 měsíců po jeho úmrtí. Pro nepodání shora označených oznámení může být uložena pořádková pokuta.

(2) K oznámení o úplném zániku daňové povinnosti nutno připojiti přiznání.

(3) Z podniků trvale zastavených může být na žádost poplatníkovu po dobu neprovozování daň dále ukládána na podkladě celoroční daňové sazby 10 K nebo, jde-li o protokolovanou firmu, na podkladě celoroční daňové sazby, která jest rozhodnou pro vznik povinnosti ku protokolování firmy. Žádost podati dlužno do lhůty v odstavci 1 stanovené. Opětný počátek provozování takto zdaňovaného podniku rovná se vzniku nového podniku. Podrobnější ustanovení o předpisu daně z trvale zastavených podniků budou vydána vládním nařízením.

Zvláštní ustanovení pro podomní a kočovní živnosti.

§ 64.

(1) Podomní obchod a živnosti (zaměstnání) provozované obcházením z místa na místo zdaní se všeobecnou daní výdělkovou

Erwerbsteuer nach den im § 57 angeführten Sätzen nach Maßgabe des voraussichtlichen jährlichen Reinertrages zu besteuern, der mit Rücksicht auf die Art der Betriebsführung des Handels oder Gewerbes (der Beschäftigung) und mit Rücksicht auf die verwendeten Betriebsmittel in dem Jahre, für welches die Steuer vorgeschrieben wird, zu gewärtigen ist.

(2) Die Steuer ist für ein ganzes Jahr auf einmal und im voraus zu entrichten.

(3) Wenn der Betrieb des Handels oder Gewerbes (der Beschäftigung) nach Entrichtung der Steuer im Bereiche einer Finanzbehörde II. Instanz auf den Bereich einer anderen oder anderer Finanzbehörden II. Instanz ausgedehnt wird, ist die allfällige, durch die zu gewärtigende Erhöhung des Jahresertrages begründete Steuernachzahlung vor Beginn des Betriebes in dem erweiterten Gebiete zu entrichten.

(4) Die Steuer ist von der Bemessungsbehörde zu bemessen, die nach dem Sitze der Behörde zuständig ist, welche die Bewilligung zum Betriebe des Handels oder Gewerbes (der Beschäftigung) erteilt, verlängert oder erweitert.

(5) Zum Zwecke der Steuerbemessung hat der Steuerpflichtige bei der zuständigen Bemessungsbehörde vor Ausstellung der Bewilligung zur Ausübung des Handels oder Gewerbes ein Bekenntnis einzubringen.

(6) Hat der Steuerpflichtige seinen Wohnsitz im Sprengel der zuständigen Bemessungsbehörde, so wird die Steuer in der Gemeinde des Wohnsitzes, andernfalls in der Gemeinde vorgeschrieben, in der die Bemessungsbehörde ihren Sitz hat.

§ 65.

Die Bestimmung des § 64 findet auf Unternehmungen, die an bestimmten Orten abwechselnd unter Benützung fester Betriebsstätten betrieben werden, ferner auf Marktfahrer und inländische Handelsreisende, die nicht in einem Dienst- oder Lohnverhältnisse stehen, keine Anwendung. Die erwähnten Unternehmungen und Beschäftigungen sind nach den allgemeinen, in den §§ 55 ff. angeführten Grundsätzen zu besteuern.

§ 66.

(1) Betreiben Ausländer einen Handel oder ein Gewerbe im Inlande als Reisende oder durch in ihren Diensten stehende Handelsrei-

sazbami uvedenými v § 57 podle pravděpodobného ročního ryziho výtěžku, který lze vzhledem ke způsobu provozování obchodu nebo živnosti (zaměstnání) a k užívaným provozovacími prostředkům očekávat v roce, na který se daň předpisuje.

(2) Daň zapraví se za celý rok najednou a napřed.

(3) Rozšíří-li se provozování obchodu nebo živností (zaměstnání) po zapravení daně v obvodu jednoho finančního úřadu II. stolice do obvodu jiného nebo jiných finančních úřadů II. stolice, budiž případný doplatek daňový, odůvodněný očekávaným zvýšením ročního výtěžku, zaplacen dříve, než se započne s provozováním v rozšířeném obvodu.

(4) Daň vyměří vyměřovací úřad příslušný podle sídla úřadu, který vydává, prodlužuje nebo rozšiřuje povolení ku provozování obchodu nebo živnosti (zaměstnání).

(5) Za účelem vyměření daně jest poplatník povinen podati u příslušného vyměřovacího úřadu přiznání před vydáním povolení ku provozování obchodu nebo živnosti.

(6) Má-li poplatník bydliště v obvodu příslušného vyměřovacího úřadu, předepíše se daň v obci bydliště, jinak v obci, ve které vyměřovací úřad má sídlo.

§ 65.

Ustanovení § 64 nevztahuje se na podniky, které se provozují na určitých místech střídavě ve stálých provozovnách, dále na trhovníky a na tuzemské obchodní cestující, kteří nejsou ve služebním nebo námezdním poměru. Zmíněné podniky a zaměstnání zdaní se podle všeobecných zásad uvedených v §§ 55 a dalších.

§ 66.

(1) Provozují-li cizinci obchod nebo živnost v tuzemsku jako cestující nebo obchodními cestujícími, kteří jsou v jejich službách, zdaní

sende, so sind sie mit der allgemeinen Erwerbsteuer nach den im § 57 angeführten Sätzen nach Maßgabe des voraussichtlichen Jahresertrages, zu besteuern, der in dem Jahre, für das die Steuer vorgeschrieben wird, zu gewärtigen ist.

(2) Die Steuer darf nicht weniger betragen als 200 K für ein Jahr.

(3) Die Steuer ist von der Bemessungsbehörde zu bemessen, die nach dem Sitze der Behörde zuständig ist, welche über das Gesuch um die Bewilligung zum Betriebe des Handels oder Gewerbes im Inlande zu entscheiden hat, und ist jeweils im voraus für ein ganzes Jahr zu entrichten.

(4) Die Bestimmung des § 64, Abs. 5, gilt hier sinngemäß.

(5) Die Steuer wird in der Gemeinde vorgeschrieben, in der die Bemessungsbehörde ihren Sitz hat.

§ 67.

(1) Ausstellungen, musikalische Aufführungen u. dgl., welche nicht auf Grund von auf das Umherziehen von Ort zu Ort lautenden, sondern auf Grund besonderer, für jeden einzelnen Ort erteilter Lizenzen veranstaltet werden, sowie Warenverkäufe, welche unter zeitweiliger Benützung einer festen Betriebsstätte veranstaltet werden (Wanderlager), sind, insoweit sie nicht Teile einer ständigen, nach den in den §§ 55 ff. angeführten allgemeinen Grundsätzen besteuerten Unternehmung sind, an jedem Betriebsorte durch die zuständige Bemessungsbehörde nach dem voraussichtlichen Jahresertrage besonders zu besteuern.

(2) Die Steuer wird an dem Orte des Betriebes mit jenem Betrage vorgeschrieben, der von dem im § 57 festgesetzten Steuersatze nach dem voraussichtlichen ganzjährigen Ertrage der steuerpflichtigen Unternehmung (Beschäftigung) verhältnismäßig auf den voraussichtlichen Ertrag für die Zeit des beabsichtigten Betriebes in dem Orte entfällt, für den die Steuer bemessen wird, und ist auf einmal und im voraus fällig.

(3) Zum Zwecke der Steuerbemessung hat der Steuerpflichtige bei der zuständigen Bemessungsbehörde vor Beginn des Betriebes der steuerpflichtigen Unternehmung ein Bekenntnis einzubringen.

se všeobecnou daní výtěžkovou sazbami uvedenými v § 57 podle pravděpodobného ročního výtěžku, který lze očekávat v roce, na který se daň předpisuje.

(2) Daň nesmí býti nižší nežli 200 K na jeden rok.

(3) Daň vyměří se vyměřovacím úřadem příslušným podle sídla úřadu, který rozhoduje o žádosti, aby bylo povoleno provozování obchodu neb živnosti v tuzemsku, a zapraví se po každé na celý rok napřed.

(4) Ustanovení § 64, odst. 5 platí tu obdobně.

(5) Daň se předepíše v obci, ve které vyměřovací úřad má sídlo.

§ 67.

(1) Výstavy, hudební produkce a podobné, které se neporádají podle licencí svědčících na obcházení z místa na místo, nýbrž se pořádají podle zvláštních licencí vydaných pro každé jednotlivé místo, dále prodeje zboží, které se pořádají s dočasným užitím stálé provozovny (kočovní skladiště), buďtež zvláště zdaněny na každém provozovacím místě — pokud nejsou částí stálého podniku zdaňovaného podle všeobecných zásad uvedených v §§ 55 a dalších — příslušným vyměřovacím úřadem podle pravděpodobného ročního výtěžku.

(2) Daň předepíše se v místě provozování částkou, která připadá z daňové sazby stanovené v § 57 podle pravděpodobného celoročního výtěžku poplatného podniku (zaměstnání) poměrně na pravděpodobný výtěžek za dobu zamýšleného provozování v místě, pro které se daň vyměřuje, a jest splatna najednou a napřed.

(3) Za účelem vyměření daně jest poplatník povinen podati u příslušného vyměřovacího úřadu příznání dříve, než započne provozovati poplatný podnik.